

POCHWAŁA KRAKOWA

*Fragmenty łacińskiego wiersza biskupa Stanisława Ciołka (1382-1437)
w przekładzie Elwiry Buszewicz, z muzyką Ewy Korneckiej*

O, Krakowie sławny nasz!
O, Krakowie sławny nasz!
O, Krakowie sławny nasz!

Zgodność ludu twego znasz,
Kler nadzwyczaj liczny masz,
Statkiem zdobna męska twarz,
Matkom zawsze dzieci dasz,
Panny dierzają cnoty straż,
Dóbr obfitość stroi cię.

Czyste źródło cię zraszają,
Mosty brzegi rzek spajają,
Wzgórza zawsze straż ci dają.
Tu występni przepadają,
Prawi dary otrzymają.
Królowie w koronach stają
Wdzięczną łaską zdobiąc cię.

Kwiat rycerstwa walecznego,
Obyczajem słynącego,
Błyszczysz tutaj. Dla smutnego
Tyś źródło miodu kojącego.

Tyś jest Stanisława chwała,
Ojca ojców strzeżesz ciała.
Tyś skarb braci. Blaskiem pała
Świetność twoja okazała.

Ty, co świat utwierdzasz cały,
Stwórco, Dawco łask wspaniałych,
Bycie bytów doskonałych,
Upadłych ratunku stałych,
Błagam Cię, grzesznik nieśmiały,
By życzliwe nieba słały
Ojczyźnie wesele swe.